

[Skatteministeren]

giften senest fra den 1. januar 1993 skal udgøre 1 kr. 94 øre pr. liter. Vil det sige, at hr. Ole Donner anbefaler regeringen at krænke den beslutning, der er truffet i EF med hensyn til en minimumafgift på diesel på 1 kr. 94 øre pr. liter? Jeg kan ikke tro, at hr. Ole Donner mener, at regeringen skal krænke EF-retten. Derfor må hr. Ole Donner også være af den opfattelse, at regeringen er forpligtet til at fremsætte et forslag om en dieselaftgift på 1 kr. 94 øre pr. liter, for det er det, EF-direktivet om oliebeskatning siger vi skal gøre.

Jeg hæftede mig selvfølgelig ved, at fru Bente Juncker havde visse betænkeligheder ved den del af dieselaftgiftsforhøjelsen, der træder i kraft den 1. juli. Jeg vil godt sige til fru Bente Juncker, at regeringen har valgt at lade den mindste del af den nødvendige dieselaftgiftsforhøjelse træde i kraft pr. 1. juli. Regeringen har konstrueret det sådan, at den del af dieselaftgiftsforhøjelsen, der træder i kraft den 1. juli, kun lige nøjagtig – næsten på kroner og øre – svarer til det, der føres tilbage til erhvervene i form af lavere vægtafgift og lavere forsikringsafgift. For året 1992 gør regeringen altså ikke mere på dieselaftgiftsområdet end det, der svarer til, hvad der bliver ført tilbage til erhvervet; der er det altså under et neutralt for erhvervene. Det er altså først fra den 1. januar 1993, hvor vi er nødt til at forhøje dieselaftgiften, at restforhøjelsen træder i kraft. Jeg mener, at regeringen har beflittet sig på, så langt som det overhovedet er muligt, at imødekomme det synspunkt, som fru Bente Juncker her giver udtryk for.

Fru Elisabeth Arnold efterlyste et svar på, at regeringen gjorde, hvad den kunne for at få et hurtigt svar fra EF vedrørende CO₂-afgiftens ikrafttræden. Jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at uanset det, der hele tiden har været regeringens holdning til CO₂-afgiften, så lever regeringen 100 pct. loyalt op til den beslutning, som et flertal har truffet. Det indebærer også, at regeringen gør alt, hvad den kan, for at få et hurtigt svar fra EF med hensyn til ikrafttrædelsestidspunktet for CO₂-afgiften. Efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af, skulle der være håb om, at vi meget snart får et svar fra EF. Det betyder altså, at der er udsigt til, at den udsættelse af CO₂-afgiftens ikrafttræden, som vi har været nødt til at foretage af hensyn til proceduren over for EF, bliver af beskeden

længde; men jeg siger dette med forbehold over for, hvilket svar vi får fra EF. Jeg vil dog gerne understrege over for fru Elisabeth Arnold, at vi gør, hvad vi kan, for at få et meget hurtigt svar fra EF.

Fru Elisabeth Arnold ville gerne have, at jeg skulle sige bare lidt positivt om CO₂-afgiften – bare en lille bitte smule positivt om CO₂-afgiften. Men jeg må sige til fru Elisabeth Arnold, at CO₂-afgiften har det ikke som en god årgang vin, at den bliver bedre med tiden. Regeringens holdning til CO₂-afgiften er nøjagtig den samme i dag, som den var, dengang et flertal uden om regeringen vedtog CO₂-afgiften. Det forhold, at CO₂-afgiftens overskydende provenu nu bruges til delvis finansiering af denne afgiftslettelse, betragter vi blot som en loyal opfølgning af den beslutning, som et flertal i Folketinget har truffet, nemlig at det var det, pengene skulle bruges til. Jeg vil indskrænke mig til at sige, at regeringen har noteret sig – og jeg siger det helt tonløst – regeringen har noteret sig, at flertallet har afsat de penge; vi mener at have levet op til ånden i det, flertallet besluttede, ved så at anvende provenuet netop til en sænkning af afgiften på de meget grænsehandelsfølsomme varer som øl og vin.

Om fru Elisabeth Arnold vil opfatte det, jeg her har sagt, som bare en lille bitte smule positivt eller ikke, er op til fru Elisabeth Arnold. Jeg vil blot understrege, at vores holdning til CO₂-afgiften ikke er ændret.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg må korrekte skatteministeren. Det er faktisk ikke sådan, at CO₂-partierne har tilkendegivet, at provenuet skal bruges til at løse problemet med grænsehandelsfølsomme varer. Det er rigtigt, at beløbet er sat ind på en konto, der hedder sådan – og nu vil jeg bede finansministeren, som sidder i salen, lytte efter, hvis det er muligt at få finansministeren til det. Det er ikke muligt at få finansministeren til at lytte efter, siger han. Det synes jeg ellers der er brug for.

Jeg står nemlig her med et papir fra finansministeren. Det drejer sig om et ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen stillet den 13. december 1991 af finansministeren til tredje behandling af forslag til finanslov for finansåret 1992. Her står der under den kontobeteg-